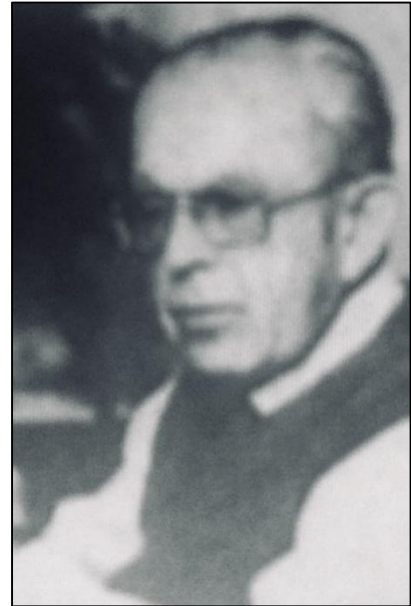

Dr. SZÓNYI GYULA

(1914–1993)

szülész-nőgyógyász és körzeti orvos

1914. október 19-én született Karánsebesen (Krassó-Szörény vármegye) mint Sramkó Gyula.

Szülei: Sramkó János adótisztviselő és Osvald Jolán

A trianoni békediktátum után menekültek Magyarországra.

Kalocsán telepedtek le. Apja csak alkalmi munkákat kapott.

Középiskolai tanulmányait a kalocsai érseki gimnáziumban végezte, ahol 1932-ben kitűnő eredménnyel érettségizett.

Nagy szegénységben éltek, de jó tanuló lévén tandíjmentességet kapott a pécsi Erzsébet Tudományegyetemen. Tanulmányai mellett minden munkalehetőséget megragadott, hogy elvégezhesse az egyetemet.

1935-ben a családja megkapta a magyar állampolgárságot.

Ekkor nevüket Sramkóról Szónyire változtatták.

1938 őszén mint dr. Szónyi Gyula kapta kézhez az általános orvosdoktori diplomát.

1938 júliusa és 1939 májusa között a berettyóújfalui kórház belgyógyászati osztályán dolgozott.

1939 júniusától decemberéig az ungvári kórház belgyógyászati osztályán, majd ugyanezen kórház bábaképzőjében dolgozott mint fizetés nélküli alkalmazott. (Csak a lakhatása és az ellátása volt biztosítva.)

1941-től 1944-ig a nagyváradai bábaképzőben volt tanársegéd.

1944 márciusában a szegedi tudományegyetemen kitűnően szakvizsgázott szülész-nőgyógyászatból.

1944 májusában behívták katonai szolgálatra.

1945 áprilisától augusztusig fogságban volt.

1946-ban telepedett le Jászberényben.

1948-ban megnősült, Pesti Mártát, a jászberényi Pesti nyomda volt tulajdonosát vette feleségül, akinek már volt egy Enikő Márta nevű kislánya.

1946-tól 1952-ig szülész-nőgyógyászként dolgozott, házhoz járt szüléseket levezetni. Sok jászberényi kisbabát segített világra hozni.

1952-ben átmenetileg körzeti orvosként dolgozott, állami szolgálatba kellett állnia.

1956-ban saját otthoni rendelőjében látott el egy meglőtt fiatalembert, kockáztatva a későbbi letartóztatás veszélyét. A család évekig rettegett az esetleges megtorlástól.

1948-tól részt vett a felső jázsági mozgó szakorvosi szolgálatban. Nyolc községben végzett terhes tanácsadást és nőgyógyászati rákszűrést.

1950-ben született kislányuk, aki az Éva nevet kapta.

1958-tól az 1982-ben történt nyugdíjba vonulásáig a jászberényi rendelőintézet nőgyógyász-onkológus szakrendelésének volt a főorvosa.

1975-ben az egészségügy területén végzett jó munkájáért Érdemes Orvos kitüntetésben részesült.

1982-ben nyugdíjba vonult, és megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát.

1993 júliusában hunyt el. A jászberényi Fehértői temetőben helyezték örök nyugalomra.

Dr. Szónyi Márta (fogadott lánya) visszaemlékezése édesapjukra:

Biztosan él még olyan valaki, aki emlékezik rá, hogy apukám kis mopedjén járta a betegeket, de ezt is zokszó nélkül tűrte.

Rendkívül nagy tudású, kötelességtudó, jó ember volt. A nehéz 50-es években nevelte saját és felesége lányát (e sorok íróját), Jászberénybe hozta, és eltartotta a szüleit, akiknek nyugdíjuk sem volt, és emellett támogatta orvostanhallgató öccsét is.

Nem volt könnyű élete. Ha valaki, akkor ő „dramatizálhatta” volna életútját. Gyógyító tevékenységét mindig rendkívül komolyan vette, segített, ahol tudott. Dolgos, csendes ember volt. Politikai hovatartozását soha nem titkolta, ennek ellenére szakmai és emberi tulajdonságai miatt általános tiszteletnek, megbecsülésnek és szeretetnek örvendett Jászberényben, mindenki „aranyos doktorbácsija” volt.

1982-ben vonult nyugdíjba. Ebből az alkalomból a Szolnok megyei Néplap november 6-i számában rövid, fényképes megemlékezés is olvasható róla, amiből kivehető, hogy mindenkoron a hippokratészi esküjét teljesítve tette munkáját. Nyugodjék békében!

Nyughelye a jászberényi Újtemetőben

Forrás: Dr. Szőnyi Márta levele https://library.hungaricana.hu/hu/view/SzolnokMegyeiNep-lap_1982_11/?pg=34

Jászberény, 2019. 07. 13.

Összeállította: Sárközy Ágnes